

ה"ת 30921/03/19 - סרגיי מחטקוב, קונסטנטין אוסיפוב נגד תחנת משטרה - רחובות

בית משפט השלום ברחובות

ה"ת 30921-03-19 מחטקוב ואח' נ' תחנת משטרה - רחובות (מרחב שפלה)

תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

לפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ

המבקשים

1. סרגיי מחטקוב

2. קונסטנטין אוסיפוב

נגד

המשיבה

תחנת משטרה - רחובות (מרחב שפלה)

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת תפוס, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

2. ביום 13.12.17 נפרץ ביתם של המתלוננים ונגנבו ממנו כספים ורכוש. בו ביום נעצרו המבקשים בחשד לביצוע העבירות, על המבקש 1 נתפסו טלפון נייד וכסף במזומן בסך של כ- 3,500 ₪ ועל המבקש 2 טלפון נייד וסכום של כ- 5,700 ₪ במזומן.

במסגרת הבקשה עתרו המבקשים להשיב להם את התפוסים הנ"ל.

3. המשיבה הסכימה להשבת הטלפונים הניידים, אך התנגדה להשבת הכספים מן הטעם שהמבקשים בחקירתם לא טענו שמדובר בכסף השייך להם ועל פי האינדיקציות בחומר החקירה, מדובר בכספים השייכים למתלוננים בתיק.

4. בשים לב לכך שהחקירה עודנה מתנהלת יאמרו הדברים בזהירות ובצמצום תוך הפניה לחומר החקירה, על מנת שלא לפגוע בהמשך החקירה.

5. לאחר שעיינתי בחומר החקירה, הצעתי לב"כ המבקשים למשוך את הבקשה בכל הנוגע להשבת הכספים וזאת בשים לב לגרסאות המבקשים בחקירה, דברי המתלוננת והראיות הנוספות. משב"כ המבקשים עמדה על הבקשה, נשמעו טיעוני הצדדים.

6. חרף הערות בית המשפט לאחר עיון בחומר החקירה לא ביקשה לב"כ המבקשים לצרף את המתלוננים להליך בפניי בטענה שאלה אינם רלוונטיים לו אף שנטען שהכספים שנמצאו בחזקת המבקשים נגנבו מהמתלוננים בסמוך לתפיסתם. גישה זו תמוהה בעיני ושקלתי אם לא נכון לדחות הבקשה מטעם זה בלבד, אך

עמוד 1

מצאתי לדון בבקשה לגופה.

דין והכרעה

7. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ועיינתי בחומר החקירה, דין הבקשה להשבת הכספים להידחות.
8. סעיף 32 לפקודה מקנה לשוטר סמכות לתפוס חפץ "אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".
9. סעיף 34 לפקודה שעניינו "מסירת התפוס לפי צו" קובע כך:
- "על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט- הכל בתנאים שייקבעו בצו".
10. סעיף 35 לפקודה שכותרתו "החזרת התפוס על ידי המשטרה" קובע כך:
- "אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע".
11. תפיסת נכסים בהתאם לסמכות התפיסה יכולה להתבצע למגוון תכליות; תפיסה למטרת מניעה עתידית של ביצוע עבירות; תפיסה למטרת חילוט; ותפיסה לצורך הצגת החפץ כראיה בבית המשפט (בש"פ 342/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, (12.3.2006)).
12. נוכח עמדת המשיבה, לא מתקיימת אף אחת מן העילות ואין מניעה להשיב את הכספים ובלבד שתוצג אסמכתא מתאימה המעידה על מקור הכספים או בעליהם.
13. אין מחלוקת, כי חלפו 6 חודשים ממועד התפיסה, וכי לא נתבקשה הארכת התפוסים כמצוות סעיף 35 לפקודה ולא נטען שהתפוסים מהווים ראיה במשפט.
- נציג המשיבה מסר, כי לא הוגשה בקשה להארכת תפוסים מאחר שלא הייתה מניעה להשיב את הטלפונים הניידים

למבקשים. אין בידי לקבל עמדה זו של המשיבה, שהינה מנוגדת ללשונו הברורה של סעיף 35 לפקודה. הכלל הוא שעל המשיבה להחזיר את התפוסים ככל שלא ביקשה את המשך תפיסתם. בפועל, אף לאחר הגשת בקשה זו לא טרחה המשיבה להחזיר למבקשים את הטלפונים הניידים, והסכמתה ניתנה רק במהלך הדיון.

מדובר בהתנהלות לקויה של המשיבה ומקרים מעין אלה, בהם המשיבה לא מגישה בקשה להארכת התפוסים אך ממשיכה להחזיק בהם הינה פסולה. על המשיבה להקפיד על קיום החוק כלשונו וייתכן שבעתיד יהיה מקום לשקול השתתפות על המשיבה במקרים המתאימים.

14. לאחר אמירה כללית זו נבחן המקרה הספציפי בעניינם של המבקשים שבפניי.

15. המבקש 1 בחקירתו (במ/1) אישר, כי נתפס עליו סך של 2,420 ₪ וטען שמדובר בכספו. בחקירתו השנייה (במ/2) לאחר שהוצג לו סרטון הקושר בין הכסף שנגנב למה שנתפס עליו ועל המבקש 2 השיב "אני לא יודע מה הוא עשה שם, נהגתי לשם נהגתי" (שורות 88-86). המבקש 1 ובת זוגו (במ/11) סיפרו שהם עובדים בעסק שלהם, שלפי דברי בת זוג ההכנסה החודשית ממנו היא סך של 3,000-4,000 ₪.

המבקש 2 הכחיש באופן עקבי וחוזר כל קשר לכספים שנתפסו ברשותו (במ/3 שורות 49 עד 59). בחקירה נוספת שלו (במ/4) שמר המבקש 2 על זכות השתיקה.

גם בדוחות הפעולה של השוטרים אודות נסיבות מעצרו ותפיסתם של הכספים לא עולה גרסה של המבקשים לפיה כספים אלה שייכים להם או מה מקורם.

מנגד המתלוננת מסרה בעדותה (במ/6) פירוט של הסכומים שנגנבו מביתה (עמ' 2 שורות 4-8). התיעוד המצולם בתיק החקירה ביחד עם פירוט הסכומים המצוינים בעדות ב-במ/7 מלמדים על הקשר האפשרי בין הכספים שנתפסו על המבקשים לכספים שנגנבו מבית המתלוננים.

16. המשיבה טענה, כי ככל שתוצג אסמכתא למי מהצדדים שייכים הכספים, המבקשים או המתלוננים היא תשקול עמדתה בשנית. בעת הזו לא הוצגה ראיה שמדובר בכספים השייכים למבקשים, אף אם נתפסו עליהם ולכן אין להורות על השבתם לידיהם.

17. לשיטת ב"כ המבקשים העובדה שהמבקשים לא מסרו כל גרסה לגבי הקשר בינם לבין הכספים שנתפסו ברשותם, אינה מעלה או מורידה לגבי זכותם לקבל כספים אלה מכח סעיף 35 לפקודה. הכספים נתפסו ברשות השניים ועל כן יש להשיבם לידיהם, ללא קשר למעמדם של המתלוננים והאפשרות שמדובר בכספים שנגנבו מהם.

לשאלת בית המשפט, על בסיס מה יקבע בית המשפט, כי כספים אלו שייכים למבקשים ולא למתלונן, השיבה כי

מדובר בזכות יסוד של המבקשים לשמור על זכות השתיקה בחקירתם ולא למסור גרסה לגבי הקשר שלהם לאותם כספים והוסיפה שהמתלוננים לא רלוונטיים לשאלה הנדונה בפניי. לשיטת ב"כ המבקשים השאלה למי שייכים הכספים אינה רלוונטית לדיון בבקשה זו.

18. אין בידי לקבל טענות ב"כ המבקשים.

בבש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' גולן ואח'** (16.10.2013) נקבע, כי החלטה להשבת תפוס הינה החלטה זמנית ומי שמוצא עצמו נפגע מהחלטה זו יכול לפנות בהליך אזרחי להוכחת בעלותו בתפוס.

אלא שעניינם של המבקשים שבפניי שונה מעניינו של צד שלישי שמידיו נלקח חפץ שלא התבקשה הארכת התפוסים בעניינו ועל כן ראוי לדרוש השבתו לידיו.

בענייננו, מדובר בכספים שנטען, כי הוא תוצר מעשי הפריצה והגניבה שבוצעו בבית המתלוננים ואשר החשודים במעשה הם המבקשים להשיב לידיהם את התפוסים.

סעיף 35 לפקודה קובע מעמד לא רק למשיבה אלא גם ל"**אדם מעוניין**" לבקש את הארכת התפוסים. אין ספק שהמתלוננים הם בעלי עניין בבקשה זו ויכול שירצו בהמשך החזקת הכספים עד להכרעה או אף לדרוש את השבתם לידיהם. המתלוננים לא צורפו לבקשה, אף לאחר הערות בית המשפט בשים לב לעולה מחומר החקירה והאפשרות הממשית שכספים אלה שייכים למתלוננים.

המבקשים שבפניי אינם צד שלישי שרואה עצמו נפגע מהתפיסה אלא מי שחשודים בגניבת הכספים מהמתלוננים, אשר לא סיפקו גרסה לגבי הימצאות הכספים ברשותם, וכעת מבקשים לקבל את הכספים מבלי שהביאו, אף בדיעבד כל אסמכתא לזיקה בינם לבין הכספים.

לא מתקבל על הדעת, לטעמי, כי כסף שנטען כלפיו שנגנב מהמתלוננים ונתפס ברשות המבקשים בסמוך למועד העבירה יושב להם בטרם נשמעה עמדת המתלוננים, לכל הפחות. המבקשים לא יכולים ליהנות מפירות מעשה פלילי, בו הם חשודים, לכאורה, לפיו התפרצו וגנבו מבית המתלוננים את הכספים בסמוך לתפיסתם.

19. הגם שנפל פגם בכך שהמשיבה לא הגישה בקשה להארכת התפוסים, לא שוכנעתי, כי המבקשים הם בעלים/מחזיקים כדין בכספים, לפחות לא על בסיס הראיות שהונחו בפניי בשלב זה.

20. למעלה מן הצורך יצוין, כי מדובר בכספים המוחזקים בידי המשטרה ואשר המשך החזקתם אין בו כדי לגרום לפגיעה בערכם, אלא לאי נוחות בחוסר היכולת לעשות בהם שימוש.

21. נוכח כל המפורט לעיל הבקשה להשבת הכספים שנתפסו ברשות המבקשים נדחת.

נוכח הסכמת הצדדים, אני מורה על השבת הטלפונים הניידים של המבקשים לחזקתם. הטלפון הנייד של המבקש 2 יימסר לאימו.

המזכירות תעביר ההחלטה לצדדים.

חומר החקירה יושב למשיבה בתיאום עם המזכירה הראשית או סגניתה.

ניתנה היום, י"ג ניסן תשע"ט, 18 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.